

Dimarts 21 de durant l'any

Text de l'Evangelí (Mt 23,23-26): En aquell temps, Jesús digué: «Ai de vosaltres, escribes i fariseus hipòcrites, perquè pagueu el delme de la menta, del fonoll i del comí, i deixeu de banda les coses més importants de la Llei: la justícia, la misericòrdia i la fidelitat! Aquestes coses convenia fer, i aquelles no ometre-les. Guies cecs, que coleu un mosquit, però us empasseu un camell!

Ai de vosaltres, escribes i fariseus hipòcrites, perquè netegeu el defora de la copa i del plat, però el dedins és ple de rapinya i d'intemperància! Fariseu cec, neteja primer el dedins de la copa, perquè també el defora quedi net!».

© Albada Editorial / evangeli.net

«Neteja primer el dedins de la copa, perquè també el defora quedi net!»

Fr. Austin NORRIS
(Mumbai, Índia)

Avui tenim la impressió d'enxampar Jesús en un rampell de mal humor —realment, algú l'havia fet sentir molest. Jesucrist se sent incòmode amb la falsa religiositat, les peticions pomposes i la pietat egoista. Ell ha notat un buit d'amor, en concret, troba a faltar «la justícia, la misericòrdia i la fidelitat» (Mt 23,23) rere les accions superficials amb les quals alguns proven de complir la Llei. Jesús encarna aquestes qualitats en la seva persona i ministeri. Ell era la justícia, la misericòrdia i la fe. Les seves accions, miracles, guaricions i paraules traspuen aquests veritables fonaments, que brollen del seu cor amorós. Per a Jesucrist no es tractava d'una qüestió de "Llei", sinó que era un assumpte de cor...

Fins i tot, en les paraules de càstig veiem en Déu un toc d'amor, important per als qui volen tornar a allò bàsic: «Ja t'han ensenyat, home, què és bo, què espera de tu el Senyor: practica la justícia, estima la bondat, comporta't humilment amb el teu Déu» (Mi 6,8). El Papa Francesc digué: «Una mica de misericòrdia fa el món menys fred i més just. Necessitem comprendre bé aquesta misericòrdia de Déu, aquest Pare misericordiós que té tanta paciència... Recordem el profeta Isaïes, quan afirma que, encara que els nostres pecats fossin vermells com l'escarlata, l'Amor de Déu els tornaria blancs com la neu. És bonic, això de la misericòrdia».

«Neteja primer el dedins de la copa, perquè també el defora quedi net!» (Mt 23,26). Què n'és de cert això

per a cadascú de nosaltres! Sabem com la netedat personal ens fa sentir frescos i vibrants per dins i per fora. Més encara, en l'àmbit espiritual i moral, el nostre interior, el nostre esperit, si és net i sà, aleshores brillarà en bones obres i accions que honorin Déu i li retin un veritable homenatge (cf. Jn 5,23). Fixem-nos en el marc més gran de l'amor, de la justícia i de la fe, i no vulguem perdre'ns en menudeses que consumeixen el nostre temps, que ens empetiteixen i ens fan primmirats. Fem un salt envers el gran oceà de l'Amor de Déu i no ens conformem amb viaranys de mesquinesa!

Pensaments per a l'Evangelí d'avui

- «Els reprèn també, perquè tenint certa presumció d'afectació inútil, abandonen el ministeri de les coses més útils. Per tant, primer de tot, cal cuidar-se de la brillantor de la consciència interior» (Sant Hilari de Poitiers)
- «La bona notícia és que Ell està disposat a netejar-nos, la bona notícia és que encara no estem acabats, que com a bons deixebles estem en camí» (Francesc)
- «La veritat com a rectitud de l'acció i de la paraula humana té per nom veracitat, sinceritat o franquesa. La veritat o la veracitat és la virtut que consisteix a mostrar-se veritable en els actes i a dir la veritat en les paraules, bo i guardant-se de la duplicitat, la dissimulació i la hipocresia» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 2.468)

Altres comentaris

«Neteja primer el dedins de la copa, perquè també el defora quedi net!»

Gmà. Lluís SERRA i Llançana
(Roma, Itàlia)

Avui, Jesús pren una clara actitud de denúncia: «Ai de vosaltres (...)! Ai de vosaltres (...)!» (Mt 23,23.25). El seu objectiu són els mestres de la Llei i els fariseus, que representen classes poderoses perquè exerceixen sobre el poble un domini espiritual i moral. Com poden orientar la gent si són "guies cecs"? La seva ceguesa rau en la incoherència d'observar escrupolosament els petits detalls, que tenen la seva importància, i deixar de banda les coses fonamentals com la justícia, l'amor i la fidelitat. Tenen cura de la seva imatge, que no correspon amb el seu interior, ple de «rapinya i d'intemperància» (Mt 23,25). Curiosament, Jesús emprà termes referents a aspectes econòmics.

L'Evangelí d'avui constitueix una invitació a què les persones i els grups més rellevants de les comunitats cristianes, és a dir, els seus guies, facin un examen de consciència. Respectem els valors fonamentals? Valorem més les normes que les persones? Imposem als altres allò que no som capaços de complir

nosaltres mateixos? Parlem des de la suficiència de les nostres idees o des de la humilitat del nostre cor? Com deia Helder Câmara: «Voldria ser un toll d'aigua per reflectir el cel». Veu la gent en el seus pastors homes de Déu, que distingeixen l'accessori del fonamental? La feblesa mereix comprensió, la hipocresia provoca rebuig.

En escoltar l'Evangelí d'avui podem caure en un parany. Jesús parla als mestres de la Llei i als fariseus que són hipòcrites. També n'hi havia de sincers. Nosaltres podem pensar que aquest text es pot interpretar actualment per a bisbes i capellans. Certament que com a guies de les comunitats cristianes han d'estar atents a no caure en les actituds que Jesús denuncia, però cal recordar que tot creient —home i dona— pot allotjar en el seu interior un “fariseu cec”. Jesús ens invita: «Neteja primer el dedins de la copa, perquè també el defora quedi net!» (Mt 23,26). L'espiritualitat té les arrels a l'interior del cor.